

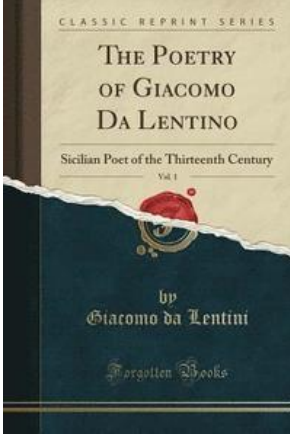
சந்தமெட்டாறு – சந்தத்தமிழில் ஒரு புதுவகை இலக்கியம்

ச. உதயகுமார்

உதவிப்பேராசிரியர், ஆங்கிலத்துறை
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை, தமிழ்நாடு, இந்தியா

முன்னுரை

நம் தொன்மைத் தமிழில் கி.பி.19 ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பின் பல்வகை இலக்கிய வகைமையொடு உரைநடை, கட்டுரை போன்ற புதிய வகைமைகள் வெளிநாட்டு இலக்கியங்களின் தாக்கத்தால் தோன்றின. சில இலக்கிய வகைமைகள் தமிழிலும், பிறமொழிகளிலும் பொதுவாகக் காணப்படுபவை ஆகும். அவ்வகையில் 'Sonnet' என்னும் இத்தாலி நாட்டு இலக்கிய வகைமை 'சந்தமெட்டாறு' என்னும் ஒரு புதிய சொல்லாக்கத்தோடு ஆங்கிலம் வழியாகத் தமிழுக்கு அறிமுகமாகிறது இப்புதுவகை இலக்கியம். 'சந்தமெட்டாறு' எனும் புதுவகை இலக்கியம் தோன்றி இலக்கிய வகைமையாகத் தமிழில் மலர்ந்தமையை இக்கட்டுரை ஆய்ந்தறிகின்றது.

சான்ட்டின் (Sonnet) தோற்றம்

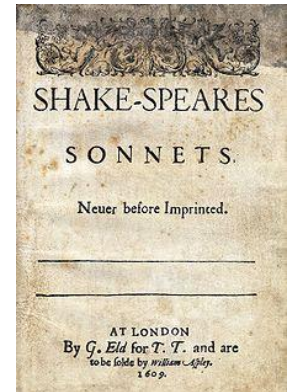
இத்தாலி நாட்டில் தோன்றிய ஒருவகைக் கவிதை வடிவம் சான்ட் (Sonnet) ஆகும். இதனை முதன்முதலில் தோற்றுவித்துப் புதியதாக அறிமுகம் செய்தவர் கியோகோமோ டா லென்ட்டினி (Giacomo de Lentini) என்பவர் ஆவார். சிறிய கவிதை என்னும் பொருள் கொண்ட Sonnet என்னும் இத்தாலிச் சொல்லிலிருந்து உருவான கவி வடிவமே சான்ட் (Sonnet) ஆகும். இக்கவிதை தனக்கென செய்யுளிலக்கணம் கொண்ட ஒன்றாகும். இப்பாவகை பெட்ரார்ச் (Petrarch) என்ற கவிஞரால் இத்தாலிய இலக்கிய உலகில் பெரும்புகழ் அடைந்தது. பதினான்கு அடிகளில் இரண்டு பகுதிகளை முறையே ஆக்டேவ் (Octave) மற்றும் சஸ்டெட் (Sestet) எனக் கொண்டதாக இப்பாவகை அமையப் பெற்றது.

இவ்வகைப் புதிய சந்தப்பா இத்தாலியிலிருந்து இங்கிலாந்திற்கு தாமஸ் வையட் (Thomas Wyat) என்பாரால் கி.பி.16ஆம் நூற்றாண்டில் அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. அவரோடு இவ்விலக்கியப் பணியில் தன்னை இணைத்துக்கொண்ட இன்னொருவர் ஏல்ஆஃப் சர்ரே (Earl of Surrey) ஆவார். இவர் சான்ட்டின் வடிவத்தை ஆக்கம் செய்தார். இதனை அடுத்த தளத்திற்கு எடுத்துச் சென்றவர் ஃபிலிப் சிட்னி (Philip Sitney) ஆவார். வில்லியம் சேக்ஸ்பியர், எட்மண்ட் ஸ்பென்சர் போன்றோர் இப்பாவகையில் தங்கள் கவித்திறமையைக் காட்டினார்கள். இவ்வகைச் சந்தப்பா கவிஞன் தன் காதல் பற்றித் தான் காதல் வயப்பட்ட பெண்ணிற்கு எழுதுவதான கருப்பொருளில் அமையும். உலகப்பெருங்கவி சேக்ஸ்பியரால்தான் சான்ட்(Sonnet) புகழின் உச்சியை அடைந்தது. மாறுபட்ட கருப்பொருளோடு, சற்று வேறுபட்ட அமைப்புப் பயன்பாட்டோடு

154 சந்தப்பாக்களை இயற்றியுள்ளார். இப்பாக்களின் சிறப்புக் கருதியே “சேக்ஸ்பீரியன் சான்ட்” என இவை அழைக்கப்பட்டன. பெட்ரார்ச் வடிவினையே சேக்ஸ்பியருக்கு முந்தையோர் பின்பற்றினர். ஆனால் சேக்ஸ்பியர், சான்ட்டின் இலக்கணம் மீறாமலும், தன் கவித்திறம் தெரியும் வகையிலும் மாறுபட்டதொரு அணுகுமுறையில் சான்ட்டைக் கையாண்டவிதம் அனைவரையும் ஈர்த்தது.

சேக்ஸ்பியரின் சான்ட் பா அமைப்பு

14 அடிகளுள் இருபகுதிகளாக ஆக்டேவ் மற்றும் சஸ்டெட் என அமைந்த இத்தாலி இலக்கியப்பா வகையான சான்ட், சேக்ஸ்பியரால் மூன்று நான்கு அடி மற்றும் ஓர் இறுதி இரு

அடியென மாற்றம் பெற்றது. மூன்று நான்கு அடிகளில் பாடலுக்கான கருப்பொருள் படைக்கப்படுகின்றது. இறுதி இரு அடி விவாதத்தோடு விடை பகர்கிறது. இவ்வாறாக சேக்ஸ்பியரால் படைக்கப்பட்ட இவ் அற்புதப்பாவகை ஆங்கில இலக்கியத்தின் ஒரு முக்கிய அங்கமாகத் திகழ்கிறது. இத்தாலியில் தோன்றி பிரான்சு, ஜெர்மனி, ரஷ்யா எனப் பலநாடுகளிலும் பரவினாலும் சேக்ஸ்பியரால் இவ்வகைப்பா புகழடைந்தது.

Italian Sonnet

- Created by Giacomo da Lentini, but made famous by Francesco Petrarca
- Consists of 14 lines
- Divided into two parts (without a line break)
 - Octave
 - * First 8 lines
 - * Rhyme scheme (regular pattern of rhyming words in a poem or stanza. To indicate rhyme scheme, each final sound is assigned a letter) *abba abba*
 - * Purpose is to raise question, state a problem, or present a brief narrative
 - Sestet
 - * Last 6 lines
 - * Rhyme scheme *cde cde* or some combination of *cd cd ee*
 - * Purpose is to answer the question, solves to problem, or comment on the narrative

சந்தமெட்டாறு - தோற்றம்

சானட்

பாவகையைத்

தமிழுக்குக் கொணர முடிவெடுத்துப் பல்வேறு தமிழறிஞர்களிடம் இது குறித்த ஆய்வினைக் கட்டுரை ஆசிரியர் தொடங்கினார். இவ்ஆய்வில் கட்டுரை ஆசிரியர் இவ்வகைப்பா நம் தமிழிலக்கியத்தில் உளதா? என ஆய்ந்தார். தமிழறிஞர் பலரும் இல்லை என்றனர். "தமிழில் பஃறொடை வெண்பா என ஒன்றுண்டு; அது பன்னிரண்டு அடிகளைக் கொண்டது; பரிதிமாற்கலைஞர் ஒரு சானட் போன்ற அமைப்பில் சில தனிப்பாடல்களை இயற்றினார். அவையும் பதினான்கு அடிகள்

கொண்டதாகவோ காதலைக் கருத்துருவாகக் கொண்டதாகவோ இல்லை; சானட்டிற்கு இணையானவையாக அதைக் கருதவியலாது" (ம.திருமலை மேனாள் தஞ்சை தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர், 16.5.2018) என்று கருத்துக் கூறுகிறார். ஆகையினால் இப்பாவகையினைத் தமிழிலக்கியத்திற்குக் கொணர்ந்தே ஆக வேண்டும் என்ற எண்ணம் கட்டுரை ஆசிரியரிடம் வலுப்பெற்றது.

ஒரு நாள் சேக்ஸ்பியரின் சானட்டை மொழிபெயர்த்தபொழுது கட்டுரை ஆசிரியர் இப்பாவகையைத் தமிழுக்குக் கொணர எண்ணினார். பின்னர் கட்டுரை ஆசிரியர் சானட்டிற்கு இணையாகச் 'சந்தமெட்டாறு' எனும் தமிழ்ப் பெயரைச் சூட்டினார். சானட் என்பது 14 அடிகளையுடைய ஒரு பாடல். Sonnet என்ற ஆதிச் சொல்லிற்கு இத்தாலியில் இசைப்பாடல் என்று பொருள். அதுவே இலத்தீன் மொழியில் Sonus என்றால் ஒலி - Sound என்ற சொல்லிலிருந்து உருவாகிறது. Son - என்றால் song எனவும் கொள்ளப்படுகிறது. இவற்றின் தோற்றத்தையும், பா அமைப்பையும் மனதில் கொண்டு சந்தமெட்டாறு (சந்தம் + எட்டு + ஆறு = சந்தத்தோடு கூடிய 14 அடிப்பா) எனப் பெயர் சூட்டியுள்ளார். சந்தமும், மெட்டும் ஆறெனப் பாயும் பாவகை எனச் சந்தமெட்டாறுக்கு மற்றொரு விளக்கமும் பொருந்துவதாக அமைகின்றது.

ம.திருமலை (மேனாள் தஞ்சைத் தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர், 16.5.2018) அவர்கள் இப்பாடல் மொழியாக்கம் பற்றிக் கூறுகையில் "சந்தம் இந்நூலில் சரளமாகப் பாய்கிறது. இந்நூலின் கவிதை அடிகளில் நிரையசைகள் (புளிமா, கருவிளம், கூவிளம்) அதிக எண்ணிக்கையில் பயன்படுத்தப்பட்டதைப் போன்ற உணர்வு எனக்கு ஏற்படுகிறது. நிரையசைகள் மிகுதியாகப் பயன்படுத்தப்படும் செய்யுள்களில் ஓசை நயம் சிறப்பாக இருக்கும்;; ஆறு சமவெளியில் ஓடுவதைப் போன்று நிரையசைக் கவிதை நடைபோடும்; இந்நூலின் கவிதைகள் அவ்வாறு ஓடுவதைப் போன்ற உணர்வு எனக்கு ஏற்பட்டது" என்று குறிப்பிடுகிறார். இப்பாராட்டு தமிழுக்குப் புதியதாக வருகை புரியும் சந்தமெட்டாறு பா வகைமைக்குக் கிடைத்த சிறந்த ஏற்பு ஆகும்.

சேக்ஸ்பியரின் சானட் தமிழில் சந்தமெட்டாறாக மொழியாக்கம்

தமிழறிஞர்கள் யாவரும் ஏற்றுக் கொள்ளும் விதமாக சேக்ஸ்பியரின் சானட் தமிழில் ஆக்கம் செய்யப்படுகிறது இதனை சேக்ஸ்பியரின் முதல் சானட் வழியாக முதல் சந்தமெட்டாறு என மொழியாக்கம் செய்யப் பெறுகின்றது.

Sonnet – 1

From fairest creatures we desire increase,
That thereby beauty's rose might never die.
But as the ripper should by time disease,
His tender heir might bear his memory;
But that contracted to thine own bright eyes,
Feed'st thy light's flame with self-substantial fuel,
Making a famine where abundance lies,
Thy self thy foe, to thy sweet, self too cruel;
Thou that art now the world's fresh ornament
And only herald to the gaudy spring,
With in thine own but buriest thy content
And, tender churld, makest waste in niggarding:
Pity the world, or else this glutton be,
To eat the world's due, by grave and thee.

சந்தமெட்டாறு - 1

அழகொளிரும் உயிர்களெல்லாம் நிலைபேறு கொள்வதற்கு
வளமதன் பிஞ்சுதனைப் பிறப்பிக்கும், வளர்ப்பிக்கும்
காலதேவன் சுழற்சியில் தன்னுடலுயிரும் அழிவதேயாயின்
ஞாலமதில் அவரழகை எச்சமிங்கே மெய்ப்பிக்கும்
நின்னழகில் உயிர்கொள்குவை, நின்வாழ்வை நெய்யாக்கி
உன்னழகை ஒளிக்கின்றாய், உலகெங்கும் ஜொலிக்கின்றாய்
செழுமையதே நின்னழகு சுயநலத்தால் உன்னுள்ளே
கழுவிநீக்கி வெறுமையதாம் நின்னெதிரி நீயெனவாக்குதி
பொன்னெனவே அலங்கரிக்கும் இப்பூவுலகப் புத்தணி!
வண்ணமலர்க்கடந்தாடும் வசந்தத்தின் நீரணி,
நின்னழகுப் புதையல்தனை நின்னகத்தே புதைக்கின்றனை
புதைப்பதுவே புதையலென வதைக்கின்ற இளங்கருமி:
கருணைச்சொல் இக்காசினிக்காய் இன்றேல் பெரும்பசிகொண்டு
மரணம்வரை திணறு மரணித்துப்போ இவ்வுலகுரிமை மறுத்து!
(சேக்ஸ்பியரின் சானட், தமிழில்: ச. உதயகுமார்)

தமிழில் முதல் சந்தமெட்டாறு கவிதை நூல் - முகில்துழ் முழுமதியே!

(ச. உதயகுமார்)

சானட் எனும் இத்தாலிய இலக்கிய வகைமையை சேக்ஸ்பியர் இலக்கணம் மீறாமல் மாற்றிப் படைத்ததுபோலக் கட்டுரை ஆசிரியர் உதயகுமார் அவர்களும் சானட் எனும் இலக்கிய வடிவை 'சந்தமெட்டாறு' எனும் பெயரில் தமிழ் இலக்கிய உலகிற்குக் கொண்டு வந்து சேர்த்துள்ளார். இது தமிழின் செம்மொழிப் பண்பிற்குக் கிடைத்த வெற்றியாகும். கட்டுரை ஆசிரியர் உதயகுமார் அவர்களின் 'முகில்துழ் முழுமதியே! எனும் நூலே தமிழில் முதன்முதலாகத் தோற்றம் பெற்ற சந்தமெட்டாறு நூலாகவும் திகழ்கின்றது. சானட் எனும் இலக்கிய வடிவிலிருந்து தோற்றம் பெற்ற சந்தமெட்டாறு இங்கு சான்றாகத் தரப் பெறுகின்றது.

சந்தமெட்டாறு

உள்ளமது சுருங்கி உடலுமேன் நொறுங்குதியோ,
வெள்ளமென அன்புபாய் ஆற்றுள்ளம் தோற்றுவையோ?
அள்ளக்குறையா அதிபுதுமை நின்னறிவு சேர
துள்ளுமொரு நன்மனமோ நின்மனமே யாம்
பெருநிதியம் நினைச்சேரும் பெற்றிநிலை கொண்டனையே
அருநிலையாம் அந்நிலையே உன்றிலையாம் உலகுகாணும்
கருதியது கைக்கூடி காசினியே வென்றி கொள்வாய்
சுருதியது இறங்காது சுடுவென வான் நிறைப்பாய்
அற்புதங்கள் நீயடக்கி அகிலமுன் சிறைப்படினும்

பொற்புதங்கள் சொற்புதங்கள் கூட்டி சொக்குநிலை கூட்டினும்
தனித்தியங்கல் என்னாகும் தர்க்கமொடு நிறைகுலையோ,
இனித்தியங்கல் இதயமொடு இணைந்தியங்கலாகாதோ?
அதிபுதுமை, அற்புதங்கள், அறிவுமலை யாதானும்
விதிவகுத்தென் சேராதவை வீணாகும் அறியாயோ?
(ச. உதயகுமார், முகில்குழை முழுமதியே (சந்தமெட்டாறு கவிதை நூல்))

நிறைவுரை

செம்மொழி எனக் கூறப்பெறும் தமிழில் புதிய புதிய இலக்கிய வகைகள் காலந்தோறும் தோன்றி வளர்ச்சி பெற்று வந்துள்ளன. இவ்வகையில் இத்தாலி நாட்டில் தோன்றி இங்கிலாந்தில் சேக்ஸ்பியரால் சிறப்புப் பெற்ற “சானட் (14 அடிப்பா)” எனும் இலக்கிய வகைமை தமிழில் “சந்தமெட்டாறு (சந்தம் + எட்டு + ஆறு)” எனும் பெயரில் உருவாகியுள்ளதை இக்கட்டுரை விளக்கி அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது.

SANTHAMETTARU (SONNET) IN TAMIL LITERATURE

S. Udhayakumar

Sonnet originated in Italy which means a “little song” or small lyric. It was first invented by Giacomo de Lentini and introduced by Petrarch in Italy. Later it became famous in France, Germany and Russia. The sonnet has 14 lines, in which the first eight lines are called an octave and remaining six lines are called a sestet, which rhymes as abba-abba-cdc-dcd. Sir Edmund Spenser and William Shakespeare are pioneers of this form. It is written in iambic pentameter in which each line has 10 syllables. The rhyme scheme in English is usually abab-cdcd-efef-gg, and in Italian abba-abba-cde-cde. The sonnet usually deals with themes of strong emotions like love, friendship etc.

Recently, Professor Uthayakumar is the pioneer who introduced the sonnet form in Tamil and has coined the name ‘Santhamettaru’. This new form being added to Tamil literature shows the flexibility and greatness of the Classical Language Tamil and his collection of sonnets ‘Muhil Soozh Muzhu Mathiye’ is the first book ever written in sonnet form in Tamil.